

HÜTHÜT ÇIĞLIĞI

İlhami BULUT

Bulutlarla buluştum sakilere minnet yok
Söz takati yetmez ki bu sırrı anlatmaya
Ahd ü peyman eyledik aşktan özge ziynet yok
Ne gelin ne de damat gerekmez bu sevdaya.

Bir hüthüt çığlığıdır, dudağımı kanatır
Zarfsız bir mektup aldım yaktı beni ilk satır
Mülhem bir soru düştü halen aklen malülüm
Gönülden dökülen yaş buharlaşır semaya
Tohumlar diken dolmuş gönlümde açsın gülüm
Ben bu aşktan korkarım muhtaç etme Leyla'ya.

Yola revan olmuştur bizim topal karınca
Göze aldı bu yolu Süleyman'a çatacak.
Menzil toprak altında muradını alınca
Mermerden beşiklerde haşereleler yatacak.

Işıktan bir çiçek aç, göğsüne çok yakışır
Kitabımı al da gel beni, aşkla tanıştır.
Alev alsın dudağım, ilk sayfa ilk harfinde
Bende mecal kalmadı göğsümde dönsün çarkı.
Yalnız geldim dünyaya, bu yalnızlık gönlümde
Figan sarmış dilimi bülbülde yoktur farkı.

Şah damarımdan yakın ilân-ı aşk eyledin
Hüzünler şaha kalktı sen hâlâ görünmedin.
Hangi sırrın bekçisi goncayı saran yaprak
Bülbülü boşa yordun bana aman vermedin.

Bengisuya banmışım, mısralar nemli nemli
Bu ıslak şiirlerin kalbinde uçuyorsun;
Beraberlik kavliyle mutlaka bekle beni.

Bazı ayrılıklar var şair eyler insanı
Dilimi kesseler de ben kesmem bu figanı.